

CELE MAI FRUMOASE

POVESTI CLASICE

DE NOAPTE BUNĂ

ILUSTRĂȚII DE
SILVIA PROVANTINI

CORINT JUNIOR

Cuprins

O LUME FANTASTICĂ	4
Cei trei purceluși	6
Scufița Roșie	17
Rățușca cea urâtă.....	26
Motanul încălțat.....	36
Aventurile lui Pinocchio.....	46
Cenușăreasa	56
Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici	66
Frumoasa din Pădurea Adormită.....	76

Rapunzel.....	87
Hänsel și Gretel	96
Degețel.....	106
Alice în Țara Minunilor.....	116
Aladin.....	126
AUTORII.....	136

*Amintiți-vă întotdeauna că o carte este un tezaur
care ni se dezvăluie zi după zi și un instrument extraordinar,
cu ajutorul căruia copiii dumneavoastră se maturizează frumos!*

O lume fantastică

Eine oare nu-și amintește farmecul și puterea de sugestie a poveștilor pe care ni le citeau părinții și bunicii înainte de culcare? E minunat să-ți lași imaginația să zburde și să visezi lumi populate de zâne, prințese, castele, dar și de căpcăuni, vrăjitoare rele sau lupi înfometăți...

Basmul – asemenea fabulei care povestește de obicei despre animale vorbitoare și din care se desprinde o morală – aparține de secole patrimoniului nostru cultural. Departe de a fi doar o invenție făcută să-i țină ocupați pe copii, el are valențe mult mai complexe și o inestimabilă valoare educativă.

În mod tradițional, basmele erau povestite de femei în timp ce lucrau – de multe ori atunci când torceau sau găteau în fața focului – și erau ascultate de cei mici și de cei mari deopotrivă. Astfel au fost transmise de-a lungul timpului povești care conțineau gesturi, uzanțe și ritualuri înrădăcinate în cultura populară. Iată de ce numeroase basme au în comun anumite personaje, împrejurimi și situații: ele oglindesc viața oamenilor și din aceasta izvorăște marea lor putere educativă.

Regăsim în ele țărani, pescari, tăietori de lemne și alte categorii de oameni sărmani, care se confruntă adesea cu sărăcia și cu lipsa hranei, precum părinții lui Hânsel și Gretel. Apar de asemenea credințe și temeri, care sunt foarte importante pentru cei mici. Personaje precum căpcăuni, vrăjitori sau lupi întruchipează frici și incertitudini – prin intermediul lor, copiii au posibilitatea să identifice și să proiecteze în exterior propriile temeri, să le retrăiască în lumea fantastică a basmului, simțindu-se în siguranță, dar, în același timp, confruntându-se cu ele.

Iată de ce copiilor le plac de multe ori personajele feroase sau întâmplările înfricoșătoare: acestea reprezintă o modalitate de a-și înfrunta temerile fără a se simți în pericol, pentru că sunt conștienți de faptul că totul se petrece doar în universul fanteziei.

Printre altele, basmele au de obicei un final fericit, care se dovedește foarte reconfortant: Cenușăreasa se căsătorește cu prințul, cu care va trăi fericită până la adânci bătrâneți, rățușca cea urâtă se transformă într-o creatură extraordinar de frumoasă și admirată de toți, vraja care o face pe Albă-ca-Zăpada să pară moartă este ruptă prin iubirea prințului, Motanul încălțat îi aduce bogăție stăpânului său...

Basmele sunt, așadar, nu doar plăcute de citit și ascultat, ci și un instrument prețios pentru îmbogățirea bagajului cultural al copiilor, inclusiv din punctul de vedere al limbajului; regăsim în ele anumite sintagme reluate, cum ar fi celebrele „A fost odată” și „Au trăit fericiți până la adânci bătrâneți”, jocuri de cuvinte sau formule magice rimate care îi ajută pe copii să memoreze termenii și să își însușească structurile gramaticale.

Această moștenire uriașă a fost transmisă pe cale orală din generație în generație și a fost culeasă și reinterpretată de cărturari și de literați care au consemnat-o în scris; printre aceștia îi menționăm pe Frații Jacob și Wilhelm Grimm, pe Charles Perrault, dar și autori ca Hans Christian Andersen și Lewis Carroll, creatorii unor titluri clasice precum *Rățușca cea urâtă* și *Alice în Țara Minunilor*.

Datorită lor avem la dispoziție povești minunate pe care să le citim copiilor noștri, învățând odată cu ei să ne jucăm cu imaginația, dar și să devenim mai conștienți de realitatea cotidiană.

Faceți-vă puțin timp, așezați-vă comod și alegeți o poveste; citiți-o cu voce tare împreună cu copilul dumneavoastră, punând întrebări, răspunzând nelămuririlor sale și încercând să reproduceți vocile personajelor sau chiar sunete precum șuieratul vântului și bufnetul pașilor. E foarte posibil să descoperiți că vă distrați mai bine chiar decât micuții dumneavoastră...

Lectură plăcută!

Atragem atenția asupra faptului că, pentru adaptarea textelor, am ținut cont de versiunea originală a autorilor respectivi, și nu de altele, poate la fel de cunoscute, dar care se distanțează de aceasta.

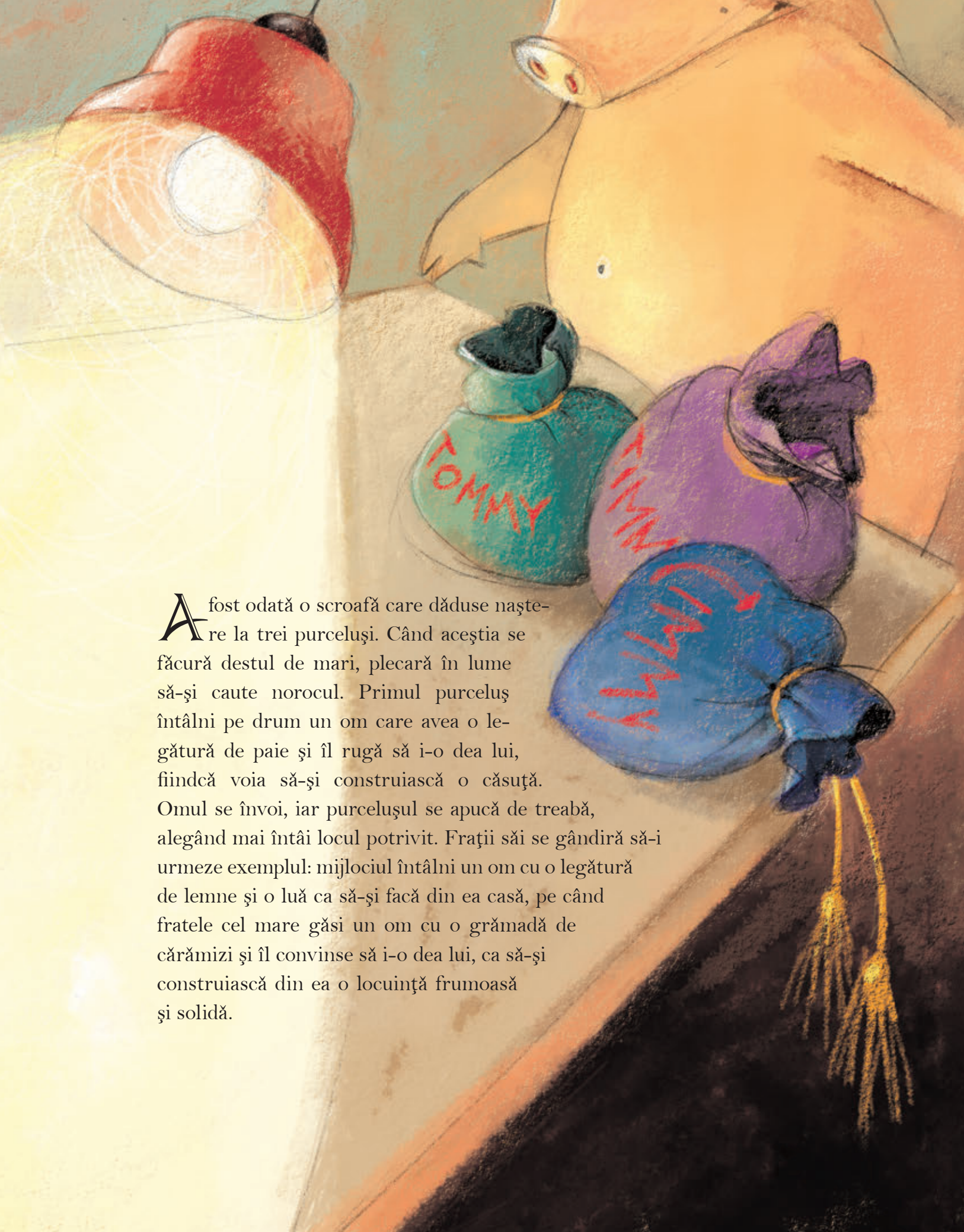

CEI TREI PURCELUȘI

ADAPTARE DE JOSEPH JACOBS,
DUPĂ O POVESTE TRADIȚIONALĂ

*Povestea simpatică a acestor trei frați ne învață
că agresivitatea doar cu viclenie se dezvăță.
Lupul hămesit și prefăcut la purceluși ar fi poftit;
în schimb, a căzut în ceaun și pentru cină a fost gătit!*

A fost odată o scroafă care dăduse naște-
re la trei purceluși. Când aceștia se
făcură destul de mari, plecară în lume
să-și caute norocul. Primul purceluș
întâlni pe drum un om care avea o le-
gătură de paie și îl rugă să i-o dea lui,
fiindcă voia să-și construiască o casuță.
Omul se învoi, iar purcelușul se apucă de treabă,
alegând mai întâi locul potrivit. Frații săi se gândiră să-i
urmeze exemplul: mijlociul întâlni un om cu o legătură
de lemne și o luă ca să-și facă din ea casă, pe când
fratele cel mare găsi un om cu o grămadă de
cărămizi și îl convinse să i-o dea lui, ca să-și
construiască din ea o locuință frumoasă
și solidă.

Primul purceluș trecu repede la treabă și, odată terminată, se instală mulțumit în noua lui căsuță. Tocmai se odihnea după efortul depus când, pe neașteptate, apărură un lup foarte înfometat. Nu mai mâncase nimic de câteva zile și, simțind miros de purceluși, îi și lăsase gura apă, așa că își puse în gând să-i înfulece pe toți cei trei frați la cină.

Se apropie de căsuță și... CIOC, CIOC! Bătu la ușă și spuse:

– Bună ziua, dragă purcelușule, îmi dai voie să intru?

Purcelușul, care îl recunoscuse pe lup după voce, pricepu imediat care erau intențiile acestuia și răspunse:

– Nici prin gând nu-mi trece!

Lupul se înfurie atunci grozav și strigă:

– O să suflu atât de tare, că o să-ți spulber căsuța! și PFIIII, într-o clipă zbură casa bietului purceluș, care fugi imediat să se adăpostească la fratele mijlociu.

